

ה"ט 13099/01/23 - מריה לוי, רם לוי, ליאם לוי, ליאון לוי, לירוי לוי, קאילי לוי נגד אליכס אפשטיין, ספיר אפשטיין, אלכס נווה, אינה נווה, זלמן מינדלי, מאיה מינדלי

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 13099-01-23 לוי ואח' נ' אפשטיין ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת אביגיל זכריה, סגנית הנשיאה

המבקשים

1. מריה לוי

2. רם לוי

3. ליאם לוי

4. ליאון לוי

5. לירוי לוי

6. קאילי לוי

נגד

המשיבים

1. אליכס אפשטיין

2. ספיר אפשטיין

3. אלכס נווה

4. אינה נווה

5. זלמן מינדלי

6. מאיה מינדלי

החלטה

מבוא

בפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

במועד הגשת הבקשה ניתן צו מצומצם במעמד צד אחד וביום 11.1.23 התקיים בפניי דיון במעמד שני הצדדים בנוכחות המבקש 2 והמשיבים.

תמצית טענות הצדדים לבקשה

המבקש 2 טוען כי המשיבים שהינם שכניו והוריהם מטרידים ומאיימים עליו ועל בני ביתו באופן יומיומי העולה כדי הטרדה מאיימת. בבקשה שהוגשה מתאר המבקש את השתלשלות הסכסוך בין הצדדים לרבות ביחס לרכיבים הנוגעים לרכוש משותף, פעולות שונות שהתבצעו על ידי מי מהצדדים, סירוב המשיבים לפנות להליך של גישור בניסיון לפתור את הסכסוכים ביניהם בדרכי נועם, חסימת הגישה לבית, הזמנת משטרה והגשת תלונות שווא כהגדרתו ועוד.

עמוד 1

המשיבים, באמצעות בא כוחם, טענו במעמד הדיון כי אין בסיס לבקשה וכי בפועל ההטרדה נעשית מצד המבקשים כלפי המשיבים ולא להיפך. עוד נטען כי הצירוף של ההורים של השכנים שהינם אנשים מבוגרים במקום ואין קשר בינם ובין המבקש או בני ביתו, מדגימה את חוסר תום הלב שבבקשה וזאת מבלי לגרוע מהטענה כי הבקשה כשלעצמה אינה מציפה הטרדה מאיימת כמשמעה בדיון.

במעמד הדיון נרשמו דברי המשיבה 6 והוצג על ידי ב"כ המשיבים סרטון באמצעות הטלפון הנייד.

המבקש 2 חזר במעמד הדיון על עיקר טענותיו ופרוטוקול הדיון מדבר בעד עצמו.

פרט לצדדים לבקשה לא הובאו עדים או ראיות נוספות פרט לאלה שצויינו.

תמצית ההכרעה

לאחר שעינתי בבקשה ושמעתי טיעוני הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת - להידחות.

להלן הנימוקים.

חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב 2001 - המסגרת המשפטית

החוק למניעת הטרדה מאיימת נחקק בשנת 2001, מספר שנים לאחר חקיקת חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"ב - 1991 ובמידה רבה - בעקבותיו. מדברי ההסבר לחוק עולה כי נחקק, בין היתר, עקב צורך להגן מפני הטרדה מאיימת גם כאשר זו אינה במסגרת יחסי משפחה או זוגיות. ברקע עמד הנתון כי האוכלוסייה העיקרית שתידרש לאכיפתו של חוק זה הן נשים המוטרדות על רקע סיומה של מערכת יחסים או סירובן לפתוח במערכת יחסים שכזו עם המטריד.

בפועל, במהלך השנים ממועד חקיקת החוק ועד היום התרחב באופן ניכר השימוש בו.

מהפסיקה הענפה שכבר קיימת ניתן לראות כי הוא הורחב, בין היתר, לסכסוכי שכנים, סכסוכים כספיים שגררו עמם הטרדה מאיימת, איומים כלפי אנשי ציבור ומניעת הפגנות בסמוך לבתיהם הפרטיים וליישומים נוספים.

הטרדה מאיימת מוגדרת בסעיף 2 לחוק באופן הבא:

"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

פרט להוראה הכללית, החוק מונה שורה של מצבים אשר יכולים להיחשב כהטרדה מאיימת (בעיקר מסוג stalking) ואולם הרשימה אינה מהווה רשימה סגורה ונסיבות כל מקרה ייבחנו לגופן.

עמוד 2

הפסיקה פירשה את האמור בסעיף 2 לחוק כדורש התקיימותם של שני יסודות מצטברים: **האחד** - יסוד הפונה לתקופת עבר ודורש התקיימותה של הטרדה מאיימת מסוג כלשהו בעבר; **והשני** - יסוד הצופה פני עתיד. לענין היסוד הצופה פני עתיד מבקש הסעד נדרש להוכיח כי נסיבות המקרה מקימות בסיס סביר להניח כי המטריד יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו.

רק התקיימות שני יסודות אלה במצטבר יהיה בה כדי להקים עילה למתן הצו.

צו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת אינו עניין של מה בכך.

מדובר בצו שיש בו כדי לפגוע או לגרוע מזכויות יסוד על כל המשתמע מכך לענין הזהירות שבית המשפט מצווה לנקוט. כב' השופט דנציגר נדרש להיבט המהותי הגלום בצו למניעת הטרדה מאיימת ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, החלטה מיום 28.4.11) בקובעו:

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות ואינו עניין דיוני ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחרות ולאוטונומיה".

מן הכלל אל הפרט

מהבקשה ומהטיעונים שנשמעו במעמד הדיון עולה כי בין הצדדים קיים סכסוך מזה זמן מה אשר גורם לעימותים שונים. לסוגיה זו אספקטים נלווים רבים החורגים מהמסגרת הדיונית הנדרשת להליך זה והכוללים ככל הנראה גם היבטים הנוגעים לסוגיות קנייניות ואחרות שאין בידי לדון בהן במסגרת זו. במעמד הדיון הובהר לצדדים כי הליך שעניינו הטרדה מאיימת אינו מיועד ואינו יכול לשמש כר לבירור טענות אחרות וההחלטה בתיק זה תינתן במסגרת הדיונית הרלבנטית ובה בלבד.

לגופו של עניין לא מצאתי כי עלה בידי המבקשים (שפרט למבקש 2 כלל לא התייצבו לדיונים שנקבעו בעניין תיק זה), לעמוד בנטל ההוכחה הדרוש לעניין מתן הצו המבוקש בשים לב ליסודות הקבועים לביסוס הצו. טענות המבקש נותרו טענות ללא תימוכין כלשהו ואף אחד מהמבקשים האחרים גם הוא לא התייצב לתמוך בטענותיו או להציג המסכת הנטענת ממנה ניתן יהיה לגזור מתן סעד ביחס לכל המבקשים כלפי כל המשיבים. גם הכללת הורי בני הזוג השכנים מוקשית בעיניי בשים לב למכלול נסיבות העניין ומכל מקום לא עלה בידי המבקש לבסס באופן כלשהוא את הבקשה ביחס למשיבים או מי מהם, בפרט לגבי הורי בני הזוג.

סכסוכי שכנים כשלעצמם אינם אמורים להיפתר במסגרת הליך למניעת הטרדה מאיימת, אלא אם הם כוללים רכיבים העולים כדי הטרדה מאיימת. אי ההפרדה בין הטענות והרכיבים השונים ואי התייחסות למימד הזמן ואפיון מדויק של ההטרדה הנטענת באופן מובחן ביחס לכל משיב ומשיב מובילה למסקנה כי לא עלה בידי המבקשים להוכיח טענותיהם ברף הנדרש או בקירוב לכך. כבר ציינתי כי כל הטענות הנוגעות לרכוש משותף, פלישה נטענת וכיו"ב לא יתבררו במסגרת זו.

גם הטענה לעניין עצם הגשת תלונה במשטרה אינה יכולה להיות בסיס לצו למניעת הטרדה מאיימת ולא ירדתי לסוף טענתו של המבקש בעניין זה.

טענות רבות נותרו עדות מפי השמועה הן לעניין דברים שנמסרו מפי הבעלים הקודמים לכאורה (שכשלעצמם לא היה בהם לבסס הבקשה ביחס למצב הנתון כיום) והן לעניין בנו של המבקש 2 בעצמו.

לסיכום, ניכר היה שהיקף המחלוקת הכלול במסגרת הבקשה חורג בהרבה מהנדרש לצורך הליך מסוג זה באופן שעורר תמיהה לגבי התכלית שעמדה בבסיס הגשת ההליך ואסתפק בכך.

יתרה מכך: גם אם הייתי נכונה לקבוע כי האירוע נשוא הבקשה עולה כדי הטרדה מאיימת - נתון שכאמור שלא מצאתי לקבוע - הרי שמדובר בהטרדה מאיימת שאירעה בעבר. לא עלה בידי המבקשים לבסס באופן הנדרש את החשש מפני נקיטת אמצעים שיש בהם כדי להוות הטרדה מאיימת כמשמעה בחוק וזאת בייחוד בשים לב ליסוד הצופה פני עתיד (השוו בעניין זה: ע"ש (ב"ש) 1506/09 עו"ד מועלם נ' עו"ד גלבע, פורסם בנבו, פסק דין מיום 19/3/09) ביחס למשיבים או מי מהם ורשמתי לפניי עמדת ב"כ המשיבים בעניין זה.

סוף דבר

הבקשה נדחית.

הצו הזמני שניתן מבוטל.

למותר לציין כי אין בביטול הצו כדי להכשיר איום או הטרדה מאיימת אחרת, כמשמעה בחוק, מצד המשיבים, כלפי המבקשים וממילא פתוחה הדרך בפני המבקשים לשוב ולעתור בעתיד למתן סעד כאמור ככל שיתקיימו נסיבות המצדיקות זאת.

לאחר ששקלתי בדבר ובשים לב לאופי ההליך הגם שאני ערה להוצאות שנגרמו למשיבים - אין צו להוצאות.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים ולתחנת המשטרה הרלבנטית.

ניתנה היום, כ"ה טבת תשפ"ג, 18 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.